

MÙA ĐÔNG ĐÀ LẠT

*Em đi trong chiều Đà Lạt
Sống mùa vạt trên đồi cây
Khung trời bàng bạc áng mây
Gió mùa đông se sắt lạnh
Nhớ ng loài hoa nhè xẹp cánh
Run rẩy vạt trời mùa đông
Chút gì băng khuôn trong lòng
Thời gian sao mà vạt quá
Em đi dạt ngàn bóng lá
Xôn xao loài hoa Dã Quỳ
Nghe nhè trong tim thềm thì
Nhè trời Sài Gòn rục rục
Em đi giữa lòng phố vạt
bạc chân người ngừng bạc vạt
Mùa Đông đã vạt bao giờ
Sắt se hoàng hôn úa tím.*

HỒ THUYỀN GỖ HỒ NH